

Interjú az Afrikai-Magyar Egyesület vezetőjével, Balogh Sándorral

2007-ben alakult meg az egyesület, de előzőleg is működtek az Önökéhez hasonló, Afrikával kapcsolatos kezdeményezések. Miért alakult meg az AHU, melyek voltak az alapításkor megfogalmazott céljai?

Az Afrikai-Magyar Egyesületet 2007-ben jegyezték be, és elsődleges célja, hogy a létező Afrikával foglalkozó alapítványok felett egy ernyőszervezet jöjjön létre, amely nem csak egy kórház, árvaház vagy iskola fejlesztésével és támogatásával foglalkozik, hanem összefogja ezek tevékenységét, és a közösség felé Magyarországot egységesen, felerősítve közvetítse. További fő célunk volt, hogy megpróbáljuk megváltoztatni a múltban is, és ma is élő sztereotíp Afrika-képet, amely szerint a kontinens az éhezők, szenvedők, és háborús konfliktusok hazája. Az egyesület egy sikeres találkozó, az első Szerencs Summit eredménye.

Miről szólt ez a találkozó?

Az egyesületben tagként csak magánszemélyek vesznek részt, a 13 alapító tag között egyetemi professzor és itt élő afrikai egyaránt megtalálható, továbbá több afrikai országot Magyarországon képviselő konzul is. Azóta a szervezet tagsága négyszeresére nőtt, ismertebb közéleti személyiségek mellett a tudományos és politikai élet szereplői is megtalálhatók az AHU-ban, de már csak magyar állampolgárok! Olesegun Obasanjo volt nigériai államfő is egyesületünk tagja, s egyben örökös tiszteletbeli elnöke is.

A Szerencs Summit kezdeményezés lényege az volt, hogy az Afrika iránt érdeklődő magyarokat, valamint az itt élő afrikaiakat a fővároson kívül hozzuk össze egy közös találkozó erejéig. Azért választottuk helyszíneként Szerencset, mert magam onnan származom, az a város a szűkebb hazám.

Az AHU tagsága állandó, lemorzsolódás eddig nem volt. Vannak önkénteseink is, és vannak olyan területek, ahol a tagok is tudnak segíteni, de mindenki a kapcsolatrendszerével is hozzájárul ahhoz, hogy minél sikeresebbek legyünk.

Melyek a szervezet főbb programjai?

Több fő programunk van, ilyen pl. a Háború Gyermekei Program, az Etióp Gyerektámogatási Program, az Angolai Gyerektámogatási Program, a Madagaszkári Iskola Program, az orvosmisszióink közül már a nyolcadik indult Guineába néhány hónappal ezelőtt. Filmklubot, Kongó Klubot tartunk, könyveket adunk ki. Együttműködünk a Mahatma Gandhi Egyesülettel, a Helsinki Bizottsággal és folyamatos kapcsolatot tartunk a bicskei menekülttáborral. Az Afrikával kapcsolatos ügyekben mindig megpróbálunk aktívan részt venni és segítséget nyújtani.

Milyen főbb kommunikációs csatornákat használ az egyesület ahhoz, hogy elérje célcsoportját, támogatóit, vagy akár a programok résztvevőit?

Elsősorban az általunk támogatott műsorokon keresztül próbáljuk eljuttatni mindazt az üzenetet, amit az interjú elején is említettem, tehát hogy Afrikát legalábbis ne fekete kontinensként, hanem inkább „színes déli szomszédunkként” mutassuk be. Együttműködési megállapodásunk van a HírTV-vel és az ATV-vel, valamint a Népszabadsággal, és támogatjuk az ATV és a Gazdasági Rádió afrikai műsorait. Az AHU-ba belépett közéleti személyiségek révén e csatornákon keresztül próbálunk üzenni a társadalom minden részének, felhívni a figyelmet arra, hogy a másság és a társadalmi kirekesztettség és a menekült kérdés komoly problémákat vett fel országunkban is. Vannak saját hírcsatornáink is, így heti két hírlevelünket több mint hatezer ember olvassa. Az Afriport (www.afriport.hu) internetes hírportál Magyarországon, de egész Európában is egyedülálló, amely Afrikáról három nyelven ad információt, s nem csak a napi aktualitásokról szól, hanem elemzéseket, előrejelzéseket is közread. Oldalletöltéseinek száma havi 100 ezer körül mozog. Konferenciákat rendezünk, emlénapoknak, könyvbemutatóknak adunk helyet a Visegrádi utcában található Afrika Centrumban, amely események rendre jelentős számú érdeklődőt vonzanak.

Említette, hogy az Afrikai-Magyar Egyesület egyik célja az Afrikáról kialakult kép megváltoztatása, és a kontinens fejlődéséért tenni akarók összefogása volt. Tagja az egyesület más szervezetnek, mely a közös fellépés erejét igyekszik kihasználni?

Igen, tagjai vagyunk a HAND Szövetségnek, és egy Zimbabwével foglalkozó európai szövetségnek, valamint a londoni központú Kelet-Afrikai Társaságnak (Eastern African Association), amelyek révén igyekszünk hírekhez jutni, valamint olyan hírcsatornákhöz, amelyeken saját híreinket közvetíthetjük nemzetközi irányokba. Ezekhez más, informális együttműködéseinket is felhasználjuk, mint a Minority Rights Group, a különböző európai egyesületek, valamint más, Afrikával foglalkozó szervezetekkel ápolat kapcsolataink.

Milyen tervei vannak az AHU-nak a jövőre nézve? Van lehetőség további bővülésre a programok tekintetében?

Bővülésre mindig van lehetőség, hiszen rengeteg probléma merül fel nap mint nap, számos program, könyv ötlete jut el hozzánk. A lehetőség ugyanakkor az európai pályázati források kiaknázásában van!

Magyarországon Afrika nem elsődleges cél, a jelen helyzetben úgy látom, hogy hazánk inkább a belpolitikára, és közvetlen környezetére koncentrál. Napjainkban az Afrikában zajló események ugyanakkor köteleznek bennünket arra, hogy saját társadalmunkban a migráció kérdésével kiemelten foglalkozzunk, mi Afrika iránt elkötelezettek, a kormányzat, de a társadalom egésze is.

A Magyarországon élő afrikai bevándorló közösségek életében mennyire meghatározó szereplő az AHU?

Az AHU-nak nem alapvető célkitűzése a magyarországi afrikai közösségek támogatása, mert megalakulásakor ez még nem volt társadalmi kérdés, a kormányzat és az Európai Unió sem kezelte a migráció kérdését a megfelelő szinten. De természetesen nem tudunk működni a hazai afrikai diaszpóra megszólítása és támogatás nélkül, így vált teljessé mára a szakmai munkánk. Sikeres pályázatot bonyolítottunk le a bicskei és debreceni integrált menekülttábor afrikai lakóközösségeivel, pl. a „Szegények és tehetségesek” című vetélkedő műsor keretén belül. Tartunk klubdélutánokat Kongó Klub címmel, kifejezetten Kongó iránt elkötelezettek csoportjának. Talán a legsikeresebb programjaink az alapító tagunk, s a Szerencs Summit ötletgazdája, Omotunde Komolafe által szervezett Miss Afro versenyek, ezeken vett részt legnagyobb számban a diaszpóra.

A beszélgetéseim, riportjaim alapján úgy érzem, hogy bár a diaszpóra verbálisan szeretne összetartani, összejárni, amikor lehetőséget kap erre, sajnos kevésbé él vele. Érzésem szerint a diaszpórában levők inkább magyarrá szeretnének válni, mint elkülönülni, és afrikaiként viselkedni.

Az AHU nem teljesen sikeres integrációjának véleményem szerint az az egyik oka, hogy afrikai tagjaink inkább a diaszpóra vezetőiből kerülnek ki, nem pedig a közösség átlagos tagjaiból. Másik oka lehet az is, hogy az afrikaiak időhiány vagy anyagi okok miatt nem járnak össze.

Még egy jellemző esete van annak a törekvésünknek, hogy a diaszpórát próbáljuk összehozni, közösséggé formálni. Az Inter-Afrique FC labdarúgó klubot már harmadik éve támogatjuk, nélkülnk ez az egyesület biztosan nem lenne ilyen sikeres, s talán a léte is megkérdőjeleződött volna.

Hiszem – miként az AHU minden tagja is –, hogy az integráció fontos eleme az, hogy erősítsük a szegénységben, a társadalmi kirekesztésben élők helyzetével kapcsolatos tudatosságot, elősegítsük, hogy eredményesen gyakorolhassák szociális, gazdasági, kulturális jogaikat, és csökkenjenek a velük szembeni sztereotípiák, előítéletek és megbélyegzések.

Fentiek jegyében folytatjuk megkezdett utunkat, s töretlen hittel nézünk a jövőbe... s óvunk mindenkit attól, hogy Afrikát alulértelje...

